

— Τὴν Τετάρτην ἐπανελήθη ἡ παράστασις τῆς «Χειραφετήσεως», ἡ διακοπεῖσα ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὴν φορὰν ταύτην ἐπαίχθη εἰς τὸ θέατρον «Βαριετὲ» ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁμοῦ θιάσου, πλὴν τινῶν μεταλλαγῶν καὶ τῆς προσλήψεως δύο νέων ἡθοποιῶν.

— Ἡ παράστασις διεξήχθη μετὰ τῆς αὐτῆς, ὡς πάντοτε, ἐπιτυχίας ὑπ' ὄμων τῶν ἡθοποιῶν τῶν ὑποδοσμένων ἔκτοτε τὰ διάφορα πρόσωπα τοῦ ἔργου τούτου.

— Ἐνταῦθα θὰ εἰπωμεν τινὰ μόνον περὶ τῶν ἡθοποιῶν ἐκείνων, οἵτινες τὸ πρῶτον ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν «Χειραφετήσιν».

— Τὴν Γλυκερίνην ὑπεδύθη ἡ δις Μελά, ἣτις πρῶτην φορὰν ἐνεφανίζετο ὡς ἡθοποιὸς ἐπὶ σκηνῆς ἔκαμε μίαν ἐμφάνισιν ἄλλοτε μὲ τὸν θιάσον τῆς «Νέας Σκηνῆς» εἰς τὸ «Δημοτικὸν Θέατρον», ἀλλ' ἐπαίξεν ἐκ τοῦ προγεύρου τότε ἡμεῖς ποικατελιημένοι ἐκ τῆς παραστάσεως ἐκείνης ἀνεμείνομεν πλήρη ἀποτυχίαν, πλὴν μᾶς διέφευξεν ἡ δις Μελά — Γλυκερίνη, ἡ ἀνδρογοναίκα. Μᾶς κατέπληξε μὲν τὴν τόσον φυσικὴν καὶ ἀβίαστον ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους τῆς. Ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ ἐνοήσῃ κανεὶς, ὅτι ἐπαίξε πρῶτην φορὰν ἐφαίνετο παλαιὰ καὶ πεπειραμένη ἡθοποιὸς ποῖον θάρρος εἰς τὴν σκηνήν, ποία ἐκφρασις προσώπου καὶ ποία ἀπαγγελία! Ψυχολόγος πρῶτης τάξεως, μὲ ἀντίληψιν οὐ μικράν καὶ ἐφαρμογὴν ἀμέσως τελείας ἐπιτυχίας τῶν ὑποδεικνυμένων αὐτῇ σκηνικῶν. Καὶ τὰ γαλλικὰ προφέρει πολὺ καλά. Τὴν συγγαίρομεν σφίγγοντες θερμὰ τὴν χεῖρά τῆς. Τῆς συνιστῶμεν ὁμοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιμελείας καὶ ἐπιθυμίας ν' ἀναλαμβάνῃ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτὴν μέρος, ἂν θέλῃ νὰ προσδεύσῃ ἴτι δὲ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐνδύεται ὅσον τὸ δυνατόν κομψότερον καὶ ἐπιμελέστερον.

— Τὴν Κορυφαίαν τοῦ χοροῦ ὑπεδύθη ἡ δις

Ροζαλία Ἀρνωτάκη μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ περισσὴν χάριν ἡ ἀπαγγελία τῆς ἀλάθητος, ὁ δὲ χρωματισμὸς τῆς λαμπρῆς ἔγρειάζετο ὁμοῦ περισσοτέρως ζωὴ εἰς τὴν ὅλην ἐκτέλεσιν καὶ εἰς τοὺς στίχους δικαιολογεῖται ὁμοῦ, διότι ἦτο ὀλίγον βραγνιασμένη καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφήσῃ ἐλευθεράν τὴν φωνὴν τῆς.

— Ἡ δις Ἀρνωτάκη ἦτο πολὺ κομψὴ καὶ λίαν ἐπιμελῶς ἐνδεδυμένη, προσέδιδεν δὲ μετὰ τῆς γλυκύτητος τῆς ἐκφράσεώς τῆς κατὰ τι τὸ θεῖον κατὰ τι τὸ ὑψηλόν.

— Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν τὰ ἐξῆς: διατί δὲν εἶχε χορὸν; ! Ἐτι δὲ διατί νὰ λέγῃ ἡ Κορδορούμη «διατί ντυθήκατε στὰ μαῦρα;» ἀφοῦ οὔτε χορὸς ὑπῆρχε μὲ τὰ κόκκινα, ὡς ἄλλοτε, οὔτε κανεὶς ἤλλαξε ἐνδύματα;

— Ἐπίσης ἐνῶ λέγουσιν ὅτι ἀφέρουν τὴν Κορδορούμη σηκωτῆ, αὐτὴ ἔοχεται περὶ. Ἡ οἱ στίχοι νὰ διορθωθοῦν ἢ ἡ ἐκτέλεσις νὰ γίνεταί συμφώνως μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔργου.

— Τὸν Σούφραν ὑπεδύθη ὁ Ἀπέργης μὲ πολλὴν ζωὴν καὶ χάριν.

— Τὴν Χανοῦμ ὑπεδύθη ἡ κ. Μοντίνου οὔτε ἀπαγγελίαν εἶχεν, οὔτε ἐχρωμάτιζε καθόλου καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔκαμε καὶ διόλου ἐντύπωσιν τὸ μέρος τῆς. Ὁ Ἀπέργης, καίτοι ἀνὴρ, ἐθοιάβευεν, ὡς Χανοῦμ.

Ἡ ἰδία ὑπεδύθη καὶ τὴν παραμάννα ὕστερότατα φοβερά. Τὸ μέρος αὐτὸ εἶνε πολὺ ζωηρὸν καὶ συνεπὸς θέλει καὶ ἡθοποιὸν ζωηρὸν.